

In onze gedachten gedenken wij

MEVROUW

Augusta, Emma HERREGODS

weduwe van **Firmin DE BRAKELEER**

geboren te St.-Martens-Lierde op 11 juni 1905 en godvruchtig overleden in het A.Z. St.-Elisabeth te Zottegem op 10 maart 1991, gesterkt door de troostmiddelen van onze Moeder de H. Kerk.

Lid van de kristelijke bond der gepensioneerden.

Als de jaren gaan, wordt je toekomst kleiner en je verleden groter. Als je bovendien méér dan tachtig bent, wil je lichaam niet altijd meer. Je wilt nog véél, maar je raakt verlamd en oud. Je weet jezelf een boom die eenzaam staat, want om je heen werd reeds zoveel geveld. Herinneringen die van vroeger opstaan, vervullen jou van dankbaarheid, melancholie, verdriet. Hoewel bij mensen als Augusta geen spijt aanwezig is om het verleden.

Augusta kijkt met een aureool naar het verleden. Optimist en levensgenieter is zij geweest, is zij gebleven. Zij liet zich ontplooiën als een amaryllis die opgroeit en openbloeit. Zij heeft alles gedeeld wat haar werd gegeven: optimisme, werkkraft, gastvrijheid, aandacht voor anderen. Twintig jaar lang verzorgde zij haar man, die in stof en as de ziekte van de mijnwerkers had opgedaan. En iedereen was welkom bij Gusta thuis: de verpleegster, de postbode, de reizende passant, de vriend aan huis. (En zij kende alleen vrienden.) Eenmaal over de vloer,

kwam je reden-of-geen-reden zeker terug: voor een babbel, voor de vriendschap, meestal omdat je wist dat je begrepen en aanvaard werd zoals je was.

Er was geen muur, geen terughoudendheid als je Augusta ontmoette in een gesprek. Zij vertelde dan over haar beste zelf, op zo'n uur. Je zweeg en luisterde. Een half wederwoord was voldoende om bij het afscheid te weten: hier heb ik haar en zij heeft mij begrepen. Niet altijd en niet om het even waar voel je zo'n samengaan in harmonie. Bij Gusta kon je voelen wat optimisme kan, wat vrede is. In de K.G.B. herinnert men zich haar goed humeur, haar fiere eenvoud, haar aangenaam gezelschap.

Mei '89. Augusta groette haar tafel, haar zetel in de hoek, haar open deur van welkom en zij ging voorgoed, van de Kloosterstraat 14 naar het St.-Franciscustehuis in Opbrakel. Zij is nu heel véér gegaan. De continuïteit tussen leven en dood is groter dan de breuk tussen beide. Misschien overziet zij nu de aarde als een kleine bol. En ons als kleine mensen, geroepen tot vriendschap en liefde, waarin zij groot geworden is. Wij blijven dankbaar.

De families HERREGODS, DE BRAKELEER, VAN OYCKE en VAN DE VELDE,

danken U voor de blijken van deelneming
in hun rouw.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begr. - Crem. b.v.b.a. Raoul, Brakel - 055/422449